

הוחתמו הפינקסים אחרי שהתמיד בחר. בראשונה בחייהם השתמשו בכרטיס בוחר ולא בפנקס כפי פנקסי-חיסונים או תעודת-זהות של ההורים. מי שלא ראה את נאוות התלמידים לא ראה גאווה מימיו.

נרטיסי-הבוחר כל אחד מתלמידי בית-הספר קיבל כרטיס-תלמיד שעוצב בידי אחד ההורים. ללא הכרטיס לא יכול היה התלמיד לבחור. כנהוג בבחירות,

המאר גנת נעמי ברהמס האחראית על החינוך בבית-הספר, נטלה על עצמה את אירגון יום הבחירות. היא הבטיחה שלא להשתמש בזכות הווטו שיש לה על החלטות המועצה.

בריאות, ועדת-הפסקה הפעילה הוטיפו וועדת-הספורט, החשונה מכולן. "הילדים מתייחסים לזה מאוד כרצינות", אומרת המנהלת אלטרץ. "יש תכונה מיוחדת ורגישות לנושא. הכוונה היתה לבנות חברת-ילדים, שלא היתה כאן בבית-הספר קודם לכן. היינו רוצים ליצור חברת-ילדים שתחליט החלטות שייטיבו את החיים כאן. הם יכולים לשנות דברים שלנו הם הרגל".

תלמידי כיתה א' היו הראשונים להצביע. המורה עירית צופן: "הסכרתי להם מה זה בחירות. נבחר ילד אחד מהכיתה כמשקיף למועצת-התלמידים. כעצם אני בחרתי אותו. בחרתי ילד שהוא פעיל, ילד שאוהבים אותו, ילד שיכול לעשות דברים. הראיתי להם תעודת-זהות שלי. הגיעו מועמדים לכיתה והציעו את עצמם. ערכו תע' מולת-בחירות כהפסקה הגדולה. הסברתי להם מדוע צריכים נבחרים. הם אמרו שצריך נבחרים כדי שיחליטו עבורנו.

הם יודעים על הנושא, משום שעבדו צילום: ציון צפירי (המשך בעמוד 18)

המורה עירית צופן הכינה את כיתתה על-ידי כתיבת תקנון מצוייר. הרבה איסורים היו בו ואף לא זכות אחת לתלמיד.

מעטפה לקלפי כל אחד מהתלמידינו הלך אל נאוורוי והפרגוד והכי-ניס לקלפי את פתק-ההצבעה בתוך מעטפה אטומה.

כתוב: "אנשים יפים זה לא חוכמה לאהוב, את אלה שהולכים בתלם הירש, שחושבים ואומרים ושעושים איך תך תמיד אותו הדבר. צריך ללמוד לקבל גם את הלא-מוכר, והשונה והי אחר והור, כי יש אנשים יפים, עמוק עמוק בפנים".

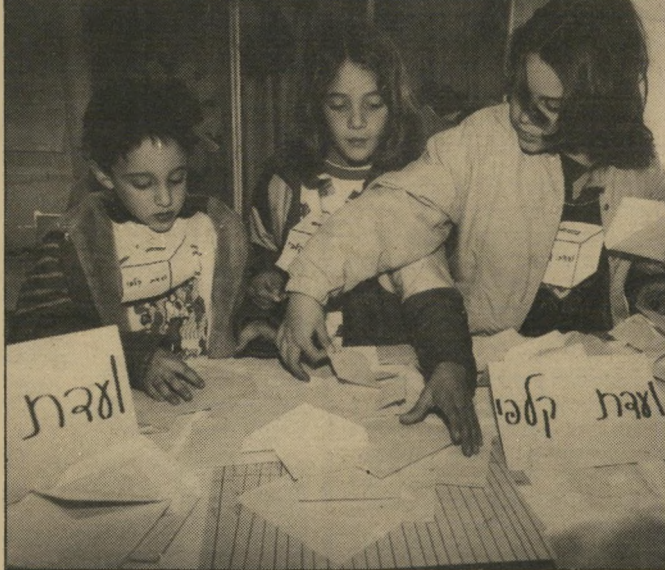
את השיר כתב אחד מבוגרי בית-הספר, שהשכיל להבין דמוקרטיה מהי לפני שמישרר-החינוך החליט ללמד לדמוקרטיה.

פרגוד מחדר האחות

7 שעה 8 ורבע נבוקר. כל תלמידי בית-הספר נקהלים באור לם הגדול, ישובים על הריצפה.

תעמולת בחירות ערן וניר ניהלו תעמולה ערה. ערן רוצה להפסקה. ניר לא בדיוק ידע מה הוא רוצה לשנות. הומור לא היה חסר בשלטים. ערן כבר החליט שפוליטיקה זה לא הדבר שהיה רוצה לעסוק בו.

ועדת הקלפי שלושת חברי ועדת-הקלפי היו עסוקים מאוד בשבוע האחרון. בדקו רשימות, הוסיפו שמות, אירגנו קלפיות. משרד-הפנים יכול ללמוד מהם שיעור ביעילות.

ההתרגשות לנוכח המאורע הגדול ניכרת על פניהם של הילדים, שזהו להם רגע-השיא אחרי שבוע רצוף של תעמולת-בחירות אגרסיבית וצביעונית של המועמדים.

11 חברי ועדת-הקלפי, שאירגנו את כל מערכת-הבחירות, תופסים את מקור מם מאחורי שולחן הנשיאות, שהוכן עבורם. כולם משחקים את המישחק בדיוק לפי כלליה-הטכס של המבוגרים. אין חידושים, אין מעוף ודימיון של ילדים.

יאב גלילי, תלמיד כיתה ד', פותח את יום-הבחירות. לי שניר, תלמידת כיתה ו', קוראת את תקנון וסי-הבחירות, אחר-כך מחיאות-כפיים סוערות של הילדים. מנהלת בית-הספר, חיה אלטרץ, שזו לה השנה הראשונה בניר הול, מברכת את התלמידים. ניכר בכלם שהם מלאי רצון טוב, רוצים בהצלחת יום-הבחירות, רוצים ליצור מסורת חדשה.

כשהתיימו הנאומים והברכות,